

Wat we deden en wat we doen

Afgelopen weekend had ik een gesprek met een lerares van de basisschool. Volgend jaar wordt ze 60 en staat ze 40 jaar voor de klas. Natuurlijk is alles anders dan toen ze begon, ooit, op een klein schooltje in het dorp. Maar de kinderen, zo bekende ze, zijn dat in wezen niet. Haar intenties evenmin. "Wat ik vooral wil, is bijdragen aan de groei van kinderen. Want dat vind ik het mooiste: meemaken hoe hun persoonlijkheid steeds meer tot bloei komt. Ik verander hen niet. Zij ontwikkelen zichzelf, aan de hand van alles dat hen wordt aangereikt. Daar ben ik maar een schakeltje in."

Die woorden, dacht ik later, zijn ontzettend waar. Als je samen iets nieuws gaat doen, ben je aan het veranderen. Dat zegt men dan. Maar dat woord veranderen past voor mijn gevoel niet. Je doet in de zorg waar je in gelooft. Met je hoofd en je hart. Anders doe je dit werk niet. Dat werk doe je vooral samen. In dat 'samen' komen al die persoonlijke drijfveren bij elkaar en vormen iets moois. Wat je doet en waar je in gelooft, is altijd in beweging. Want niemand staat stil. Die beweging is volgens mij geen verandering. Het is ontwikkeling. Verandering geeft me het gevoel dat het oude niet meer deugt. Alsof dat wat we deden niet goed is geweest. Dat klopt niet. En het doet geen recht aan wat we uit overtuiging en met toewijding deden. Ontwikkeling daarentegen zegt precies wat het is dat we doen: we borduren voort op wat we deden. Dat ziet er anders uit, nieuw. Maar in feite is het dat wat we deden maar dan verrijkt met inzichten van nu. Ik vind het belangrijk dat we ons dat realiseren. Dan waarderen we wat we deden, en krijgt onze geschiedenis de betekenis die zij verdient.

Zonhove steken we in een nieuw jasje. We kunnen dat alleen als we weten en beseffen waar we vandaan komen. Dat wat we deden goed was. En dat deze tijd om een beetje anders vraagt. De tijd waar ik net over sprak, herinnerde me

aan de waarde van het woord. Ze zei: "Ik ben in al die 40 jaar niet echt veranderd, Jody. Maar ik heb wel een enorme ontwikkeling doorgemaakt."

Zo is het precies. Dus ben ik dankbaar voor wat we samen de afgelopen jaren deden. En kijk ik samen met jullie uit naar wat we de komende jaren op Zonhove gaan doen. Anders. Maar net zo goed!

Jody Cath
Bestuurder

Bouwen gaat bijna beginnen

Je herinnert het je vast nog wel: halverwege vorig jaar stelden wij onze bouwplannen flink bij. Dat deden we na intensief overleg met omwonenden. Inmiddels is ons contact veel beter dan voorheen. En ook bijzonder: de vernieuwde plannen voelen een stuk beter dan de oude.

Deze zomer leggen we de laatste hand aan het definitief ontwerp. Daarna kunnen we gaan bouwen. Tenminste, als de vergunningenprocedure niet heel erg uitloopt. In voorbereiding op de bouwstart leggen we de bouwweg aan, maken we ruimte op ons terrein en stellen we in de fabriek een tijdelijk onderkomen samen. Daar maakte Job een fraaie vlog over.

Dat het er over 5-7 jaar allemaal erg mooi gaat uitzien, bewijzen niet alleen de tekeningen. De collega's van Huisvesting stelden dit voorjaar ook sfeerbeschrijvingen op van de verschillende ruimten in gebouw A (Dagbesteding, behandeling en ondersteuning). Dat gaan ze ook doen voor de andere gebouwen. Pand A wordt als eerste gerealiseerd. De sfeer in dat gebouw ademt gastvrijheid, ontmoeting en verbinding. Hoe? Dat lees je verderop. Ook completeerden we ons bouwteam met Idverde, specialist in groenvoorziening.

Tot slot pasten we onze werkstructuur aan. Klinkt saai. Maar dat is het niet. Waarom niet, lees je verderop in deze nieuwsbrief.

Werk in uitvoering in vogelvlucht

SAMEN
BOUWEN

Erg spectaculair nieuws hebben we nog niet over onze nieuwbouw in Zonhove. De aanleg van de bouwweg is aanstaande en de tijdelijke huisvesting voor dagbesteding en de eerste woning is in de fabriek in elkaar gesleuteld.

“In feite zitten we tussen twee fasen in”, vertelt Erik van Aarle die het nieuwbouwproject begeleidt. “De tijd van plannemakerij is zo’n beetje achter de rug. We zetten nu de puntjes op de i en werken toe naar het definitief ontwerp.” Dat is zeg maar het eindplan. Het bouwteam heeft nog wel aardig wat rekenwerk en fijnlijperij op zijn bordje. “Maar jullie zien daar eigenlijk niet veel van. Dat is ons werk.”

Dat was krap een half jaar geleden wel anders. Na diverse sessies met omwonenden pasten we ons nieuwbouwplan flink aan. De bouwweg zou niet meer

start van de werkzaamheden moet het allemaal definitief zijn. Ook het Waterschap De Dommel is nauw betrokken bij de bouwweg en heeft een Watervergunning afgegeven.

Vleermuizen

Intussen treffen we maatregelen om vleermuizen te verhuizen, van de te slopen gebouwen naar het bos, hetgeen bepaald geen simpel klusje is. Bovendien hebben we de te slopen gebouwen voor fase 1 onderzocht op asbest, hetgeen vooral een secuur karweitje is. Maar verreweg de grootste voorbereidingsklus is natuurlijk de aanleg van de bouwweg, die begint aan de Nieuwstraat, dan de beek oversteekt en handig over het terrein slingert. Ook daar kijkt Anthony reikhalzend naar uit. Al die grote machines... “Ik kan niet wachten.” De aanleg van de bouwweg start naar verwachting in september.

“De tijd van planmakerij is zo’n beetje achter de rug.”

dwars door het bos leiden, het terrein zou worden ontsloten via de Nieuwstraat. En we beloofden er de komende jaren alles aan te doen om de bijzondere natuur op Zonhove zoveel mogelijk te sparen. “Daar houden we vanzelfsprekend aan vast”, zegt zorgdirecteur Yvonne den Exter. “Na vaststelling van het definitief ontwerp kunnen we ook echt gaan bouwen. Maar dan is het zeker eind 2021 / begin 2022.”

Voor Anthony Pieck zou dat morgen morgen zijn. Al dik 20 jaar woont hij op de Buitenbrink. En bijna net zo lang op zijn kamer. Geen traan zal hij erom laten als de sloophamer zijn Buitenbrink vernielt. “Eigenlijk zou ik zelf wel willen beginnen met mijn eigen kamer”, liet hij een tijdje geleden al optekenen. “Lekker rammen.” Oh, een tikje weemoedig zal hij zich best voelen tegen die tijd. “Ik heb hier veel herinneringen, hé. Maar ik weet ook wat ik ervoor terugkrijg en dat vind ik heel mooi.”

De kap-, bouw- en aanlegvergunningen van de bouwweg en de tijdelijke huisvesting zijn inmiddels afgegeven. Bij de

De vlog van Esther en Job bij De Meeuw al bekeken?

Esther en Job brachten onlangs een bezoek aan De Meeuw in Oirschot waar hard gewerkt wordt aan onze tijdelijke huisvesting. In de vlog nemen ze je mee achter de schermen. Wil jij weten hoe de units gemaakt worden? Bekijk de vlog op www.nieuwbouwzonhove.nl/vlog

Warm, open, welkom

Natuurlijk, de buitenkant van een gebouw is belangrijk. Maar het is vooral de binnenkant die maakt met welk gevoel je daar woont en werkt. Warm moet het voelen, welkom, open en je moet je er op je gemak weten. Dat gevoel is lastig over te brengen. Er zijn al veel tekeningen, maar die bestaan uit platte lijnen, vertelt strategisch adviseur Huisvesting Irene Herben.

“Het zijn vooral de kleine dingen die dat gevoel bepalen. Laat je de muren wit? Of print je er gedichten of tekeningen van cliënten op? Maak je een gesloten balie? Of schrap je die balie en ontvangt een cliënt bezoekers in de hal? Kies je voor knalkleuren op de vloer? Of geef je de voorkeur aan warme aardse tinten? Moeten cliënten die naar de tandarts komen in de hal wachten, wat ontzettend spannend voor hen is, of mogen ze wachten op een rustig en beschut plekje met uitzicht op groen? Dat soort dingen.”

Jarenlang werkten allerlei mensen aan de voorbereiding van onze nieuwbouw in Zonhove mee. In hun verhalen zit dat gevoel verstopt. Maar daar hebben onze ar-

A: GEBOUW VOOR ONDERSTEUNING | ADVIESDE INTERIEUR

chitecten en adviseurs die samen in het ontwerpteam de gebouwen tekenen, nog niet zoveel aan. Daarom stelde Irene sfeerbeschrijvingen op van de verschillende ruimten in het gebouw voor dagbesteding, behandeling en ondersteuning (gebouw A). Dat pand wordt als eerste gerealiseerd. Die sfeer ademt gastvrijheid, ontmoeting en verbinding. “Daarin zie je als het goed is ook terug wie we als SWZ willen zijn en hoe men-

sen ons zouden moeten ervaren.” Deze sfeerbeschrijvingen zijn vastgesteld door de Stuurgroep nieuwbouw Zonhove en in het Strategisch Team besproken om te toetsen of ze inderdaad aansluiten bij dat SWZ-gevoel. Soortgelijke sfeerbeschrijvingen voor de andere twee panden (het gebouw voor dagbesteding en ontmoeting en de eerste woning) zijn in voorbereiding en volgen later.

Het groene geweten

Idverde is de laatste partner die enkele maanden geleden aan het bouwteam werd toegevoegd. Een internationale specialist in alles wat groeit en bloeit, en een vurig voorstander van natuurbehoud in de breedste zin van het woord. Daarom noemt het bedrijf zich ook graag het groene geweten. “Zo hebben we ons ook bewust in het selectieproces gepresenteerd”, vertelt Ruud van de Pas, Werkvoorbereider Sr. bij Idverde.

Want tijdens bouwprojecten staat de natuur (en dan vooral bomen) bijna altijd onder druk. Kappen maar, hoor je dan. Dan kunnen we er goed bij. “Maar als je een beetje meer moeite doet, hoeft dat vaak helemaal niet. En daar gaat het ons om: het behoud van de natuur, want die is in een drukbevolkt land als het onze al zo schaars.” Bovendien, weet Ruud, “gaat een boom of struik meer dan een mensenleven mee als ie de kans krijgt. De baten van een volwassen boom verdient je dan ook niet zomaar weer terug.”

Idverde is nu nog vooral als adviseur actief in het bouwteam. Maar later in het traject, wanneer de gebouwen verrijzen, verzorgt Idverde ook het groen. Volwassen bomen planten bijvoorbeeld, evenals oeverbeplanting, grassen, kruiden en heesters.

Een andere reden dat Idverde als partner is verkozen, is het feit dat het bedrijf veel ervaring heeft met projecten in de zorgbranche. “Daardoor kunnen we heel goed aansluiten bij de behoeftes van zorgorganisaties. Hetzelfde geldt voor de betrokkenheid en beleving van cliënten tijdens het gehele project”, aldus Ruud.

WIE BOUWT ER MEE?

Foto: Ruud van de Pas.

Nieuwe fase, nieuwe werkstructuur

Zoals gezegd: we zitten nu in een nieuwe fase. Daar hoort ook een andere werkstructuur bij. Geen werkgroepen meer met medewerkers en cliënten en medezeggenschappers en familieleden, geen ophaalsessies of brainstormbijeenkomsten. Dat ligt nu achter ons. De bouw mensen vullen deze weken alle plannen technisch in. Dan komen vast nog vragen boven die meedenken nodig maken. Om die puntjes op de i te kunnen zetten, zoeken we rechtstreeks contact met betrokkenen die ons daarbij kunnen helpen. Ook de functie van de ondernemingsraad en de cliëntenraad verandert. Zij vallen terug in hun oorspronkelijke rol. Ze krijgen de komende tijd allerlei documenten voorgelegd. En die toetsen zij, zoals altijd. Wat blijft, zijn onze klankbordgroepen. Ook die met onze burens. Want we zijn blij met hoe we onze samenwerking nu hebben georganiseerd. Overigens hebben we bij het uittekenen van de nieuwe werkstructuur dankbaar gebruik gemaakt van AethiQs. Dat bedrijf weet alles van professioneel projectmatig werken. Zij hebben ons heel goed geholpen bij het efficiënt en betrouwbaar organiseren van ons werk.

Met de bouwweg wordt het echt

Bij de Nieuwstraat komt ie vanaf november het terrein op. Maar nog voor het bestuursgebouw duikt de bouwweg het gras op en steekt ie de beek over, houdt diezelfde beek een tijdje links en komt uiteindelijk uit bij het wekje links van de boerderij, waar gebouw A (behandeling, dagbesteding en kantoren) staat gepland. Als de vergunning binnen is, duurt de bouw van de weg een handjevol weken. "Maar dan begint het ook echt", zegt projectleider Erwin van Praat van aannemer Kanters die de aanleg van de bouwweg heeft voorbereid. Een wegje, hoe ingewikkeld kan 't wezen?! Maar er komt nog aardig wat bij kijken. Menggranulaat in platen met honingraatstructuur, dat wordt de fundering. Beetje zand erbij. En daarop liggen dan de betonnen rijplaten, samen toch bijna een halve meter dik. In de bochten wordt ie met betonnen stenen nog wat breder gemaakt. Maar het meest bijzondere is de poort. Die komt op de plek waar de bouwweg de gewone weg kruist, vlak voorbij de brug bij de Komeet. De poort staat standaard dicht voor bouwverkeer, zodat cliënten en medewerkers veilig kunnen wandelen en fietsen. Hij gaat dicht wanneer een vrachtwagen voorbij moet. Dat kan niet mis gaan, zou je zeggen. "Toch hebben we er altijd mensen

in hesjes staan", zegt Erwin. "We nemen daar geen enkel risico mee." Of die weg speciaal is? Niet echt, denkt Erwin. Daar maken we bij Kanters wel meer van. "Maar het is wel bijzonder dat we deze op jullie terrein mogen aanleggen, en dat we weten dat we op die manier heel direct bijdragen aan mooie nieuwe huizen voor cliënten."

Foto: Erwin van Praat

Langs de beek...

De beek krijgt een prominente plek in onze nieuwbouw. Niet voor niets. De stroom was er altijd al, nog voordat Zonhove het licht zag. Dat vindt ook Tiny Mertens, fysiotherapeut, vooral betrokken nu bij kinderen van de Emiliusschool, en al bijna 40 jaar werkzaam in Son.

“Ik heb hier de nieuwbouw nog meege maakt. Dat is wat we nu oude gebouwen noemen”, lacht Tiny op een stralend zonnige dinsdag bij het torentje langs de beek. Dat torentje... tsjee, ja, dat torentje. Dat roept herinneringen op, zoals de meeste plekjes op het terrein. “Met ons team Behandeling van toen huisden we een tijdje in de oude kapel. Die zat vast aan het grote gebouw dat voorheen een sanatorium was. Boven op het koor was onze koffieruimte. Vanaf dat punt konden we recht in de kerk kijken, waar met houten tussenschotjes behandelruimtes gecreëerd waren. Op het altaar stonden alle hulpmiddelen uitgesteld: looprekjes, rolstoelen. Hilarisch! Dat kun je je nu haast niet meer voorstellen.” Dat geldt net zo goed voor het onderkomen van behandelaars voordat zij fatsoenlijke ruimten kregen. Ze werkten in oude gammele kettjes, die verspreid over het terrein waren neergezet. Oefenen gebeurde vaak ook op zaal, waar 10-12 cliënten samen sliepen. Die goeie oude tijd. Vol van sfeer en gezelligheid. Zoals met kerst. “Ik kwam dan in de week voor kerst met mijn eigen kinderen hier om het kerstverhaal samen met hen en mijn collega’s en cliënten te beleven. De kersttocht ging over het hele terrein, met echte schapen en herders, een levende kerststal buiten en een echte kameel die werd gehuurd voor de drie koningen. De engelen zweefden ergens in een gebouw tegen een witte hemel, het paleis van Herodes was in de gymzaal gemaakt... Het was altijd een prachtig belevenis. Echt, het leek de Efteling wel!”

De jaren zijn voorbij gevlogen, blikt Tiny terug. “Omdat er steeds zoveel in beweging was. Maar er zijn ook dingen niet veranderd. Zoals onze wens om functionele therapie te bieden. Gericht dus op het normale leven. Bovendien gingen en gaan we nog steeds graag met cliënten naar buiten. Liever bij een stoepje oefenen dan met een opstapje in de zaal. Daarom heb ik ook wel veel met dit terrein, los nog van alle herinneringen. Het is prachtig groen, het ligt midden in het centrum van Son waardoor veel mensen hier wandelen. En het is verkeersluw. Daardoor biedt het ons als fysiotherapeuten allerlei mogelijkheden... er zijn hellinkjes, grasveldjes, er is van alles te zien... dat motiveert cliënten ook.” Even

later staan we langs de rand van een prachtig glooiend grasveld. “Kijk, hier komt ons pand. Het wordt als eerste gebouwd maar wij gaan er als laatste in, want het biedt eerst onderdak aan dagbesteding. Het ligt prachtig, pal aan de beek.” Voor Tiny was het altijd al een fijn plekje. “Jarenlang liepen hier geitjes, kippen, hanen, lammetjes... die zijn nu allemaal weg. Dat vind ik wel jammer. Het was een trekpleister, ook voor de oude mensen die hier om de hoek wonen. Maar gelukkig komt dit straks weer terug!” Of ze de opening van het nieuwe pand nog meemaakt, betwijfelt ze. “Dan mogen ze wel opschieten. Zo niet, dan kom ik later nog wel kijken. Want ik ben erg benieuwd.”

Foto: De speelgalerij van Zonhove, 1965.

Foto: Jos Pé. Bron: BHIC

Terugkoppeling klankbordgroep omwonenden 22 juli jl.

SAMEN
BOUWEN

Op donderdag 22 juli was er een klankbordgroep omwonenden. Tijdens deze bijeenkomst hebben Jody Cath, Raad van Bestuur SWZ, en Marten Jorritsma, Van Aarle De Laat, aan de vertegenwoordigers van de omliggende straten van Zonhove de laatste ontwikkelingen rond de nieuwbouw toegelicht. Aan het overleg nam ook een ambtenaar van de gemeente Son en Breugel deel, om uit eerste hand te vernemen welke vragen er leven in de buurt.

Als eerste schetste Jody Cath het proces tussen de aanpassingen in het voorlopig ontwerp van november 2020 en nu. Aanpassingen, of liever gezegd, verbeteringen die mede dankzij de klankbordgroep zijn doorgevoerd.

SWZ zit middenin het definitief ontwerp van het gehele terrein en van de drie gebouwen die als eerste gebouwd gaan worden. Deze gebouwen gaan plaats bieden aan onder andere dagbesteding, ontmoeting, recreatie en in een van de gebouwen gaan ook al 16 cliënten wonen. Hierover heeft SWZ de afgelopen maanden overleg gevoerd met de gemeente en omwonenden.

Vervolgens heeft Marten Jorritsma, voorzitter van de projectgroep, aan de hand van verschillende afbeeldingen laten zien op welke wijze SWZ de verkeersveiligheid wil borgen en het groene karakter van het terrein zoveel mogelijk wil behouden. De klankbordgroep sprak waardering uit over de wijze waarop SWZ omgaat met de bomen en er is begrip voor het feit dat er vanwege de nieuwbouw bomen gekapt moeten worden.

Het tijdelijke extra bouwverkeer kunnen we helaas niet helemaal voorkomen. De Nieuwstraat zal gebruikt worden als ingang voor het bouwverkeer. Dit zal de Nieuwstraat extra belasten maar van alle straten in de buurt is dit de weg die het meest veilig te gebruiken is. Daar is ook tijdens deze bijeenkomst nog bij stil gestaan.

De eerste vergunningen zijn aangevraagd en verkregen. De klankbordgroep is in de eerste helft van 2021 al meegenomen in de aanvragen en tijdens dit overleg zijn de volgende vergunningsaanvragen alvast aangekondigd. Denk hierbij aan de vergunning die nodig is voor het bouwen van de gebouwen, de aanleg van de installatie om de gebouwen te verwarmen en te koelen én de kapvergunning voor de volgende bomen.

Wat doet de externe klankbordgroep?

Het doel van de externe klankbordgroep is om gezamenlijk na te denken over de gevolgen die onze plannen hebben voor de burens en op welke wijze we de plannen kunnen verbeteren en de overlast zoveel mogelijk kunnen beperken. Onderwerpen die we samen bespreken zijn o.a. de verkeersveiligheid, het behoud van groen, de waterhuishouding, de planning van de werkzaamheden en de aangevraagde vergunningen. En natuurlijk bespreken we ook de ontwerpen die gemaakt worden voor de verschillende gebouwen en de vormgeving van het hele terrein.

We hebben de avond afgesloten door stil te staan bij de planning en de manier waarop SWZ het beste met haar burens in contact kan blijven. Welke verbeteringen zijn er mogelijk? De werkzaamheden gaan vanaf nu beginnen en daarnaast worden tegelijkertijd de plannen doorontwikkeld. Eerst voor de eerste fase maar straks ook voor de volgende fasen. Goede communicatie blijft essentieel en de klankbordgroep is voor SWZ een belangrijke plek waar we signalen uit de buurt kunnen oppikken. Door onder andere meer afbeeldingen te verspreiden via de website of de klankbordgroep én het delen van het laatste nieuws via lokale media wordt iedereen in staat gesteld de nieuwbouw op de voet te volgen.

ontplooij je mogelijkheden

Colofon

Uitgave : SZW, Zomer 2021
Redactie : SWZ Zonhove
Vormgeving : Dino Design
Artist impressions : Pauwert Architectuur
Bureau Bas

Meer weten?

Volg de speciale nieuwbouw website
nieuwbouwzonhove.nl

Heeft u vragen? Mail ons via
nieuwbouwzonhove@swzzorg.nl